

Martijn Benders

**Wat koop ik voor jouw
donkerwilde machten, Willem**

Leaning, leaning!
Safe and secure from all alarms!
Leaning, leaning!
Leaning on the everlasting arms!

Laat me

in een dwaalleer kunnen geloven,
iets waarvan ik aan de boemel raak.

Als een oude hommel
overmoedig op vergeet-me-nietjes aanvliegen.

In de gouden strofe van mijn vlucht
het refrein van de dood opbassende,

verwar mij alsjeblieft met de zon,
chrysanten,
huiselijke margrietjes,
opengesperde paardenbloemen.

[7]

Deze opgeblazen droom
komt in je langdradig hart brommen.

Hoezo, seringeng?

Vandaag,
een van de weinige wikipedia-entries zonder overlegpagina,
surf ik door profielen van componisten en schrijvers
in het bijzonder het item Debussy.

In zijn leven is sprake van
'achtjarige affaires' en 'spannende negenjarige relaties'.

'Debussy's leven was nogal turbulent' staat er.
'Op 18-jarige leeftijd begon hij een achtjarige affaire
met Madame Blanche.'

[8] Mijn god, wat ben ik blij
dat ik jouw poes nooit mooie lelie hoefde noemen.
Seringeng dat zou pas argwaan opwekken.
Hoezo, seringeng? Oppassen voor meervoud.

Ik zou nooit passiebloem zeggen of heilige lotus.
Dat zijn van die woorden.
Dat zijn van die woorden die niet rondkomen.

Ik zou nooit anemoon zeggen, acacia
of pioen. Mijn god, wat zou ik geweest zijn
zonder een beetje tegenwoordigheid.

Zoek dekking.
De woorden willen rondkomen in alle enkelvoud.